

İslam dini insanların bir-birilərinə həsəd aparmalarını, kin bəsləmələrini qadağan etmiş, müsəlmanın digər müsəlman qardaşını sevməsinin vacibliyini vurğulamış və bunu imanın ayrılmaz bir parçası hesab etmişdir. Çünki möminin imanı yalnız bu formada kamilləşər. Qurani-Kərimə diqqət yetirsək, həsəd haqqında müxtəlifbətəmiz ayələrlə rastlaşarıq.

Uca Allah buyurur: **“Həqiqətən, möminlər (dində) qardaşdırlar. Buna görə də (aralarında bir mübahisə düşsə) iki qardaşınızın arasını düzəldin və Allahdan qorxun ki, bəlkə, (və iki günahlarınız bağışlanıb) rəhm olunasanız!”** (əl-Hucurat, 10) Digər bir ayədə isə Allah-Təala peyğəmbərimiz Muhəmmədin (s.ə.s) sonuncu elçi olduğuna görə ona həsəd apan əhli-kitab barəsində belə buyurur:

“Yoxsa onlar Allahın öz nemətinə bəxş etdiyi şeyləri görə insanlara həsəd aparırlar? Halbuki Biz İbrahim övladına da kitab və hikmət vermişdik və onlara böyük mülk (hökmranlıq) bəxş etmişdik” (ən-Nisə, 54)

Başqa bir ayədə isə **“Paxıllığı tutanda paxılın şərinə!”** (əl-Fələq, 5) Allaha sığınmaq tələqin olunur.

Ənəs bin Malikin rəvayət etdiyi hədisdə belə buyurulur: *“Bir-birinizə nifrət etməyin! Bir-birinizə laqəni kəsməyin! Bir-birinizə arxa çevirməyin! Bir-birinizə paxıllıq etməyin! Allahın əmr etdiyi kimi qardaş olun! Bilin ki, müsəlmana üç gündən artıq müsəlman qardaşı ilə kəsülü qalması halal deyil”*.

Digər bir hədisdə isə: *“Paxıllıq etməkdən çəkinin! Alov odunuyandırdığı kimi, paxıllıq da yaxşılıqları məhv edir”*-
söylənir.

Sözsüz ki, bu hədis həsədin haram və böyük günahlardan biri olmasına dəlildir. Böyük İslam alimlərindən olan İmam Müslimin şərhində qeyd olunur ki, həsəd bütün icma alimlərinin fikrincə haramdır.

Həsəd bir insanın öz qardaşında hər hansı nemətin olduğunu görüb bunların yox olmasını və ya bu xüsusiyyətlərin özündən başqasında olmamasını istəməsidir. Həsəd aparən həsəd olunanın uğurunun yox olması üçün dili və hərəkəti ilə öz kinini üzə çıxardar.

Günümüzdə həsəd və düşmənçiliyin törətdiyi fəsadlarla demək olar ki, tez-tez rastlaşırıq. Həsədə və nifrətə səbəb olan amillərin bəziləri aşağıdakı kimi sadalaya bilərik:

Ümmətin firqələrə bölünməsi. Halbuki İslam dini birliyə, qarşılıqlı əlaqəyə, yardımlaşmağa çağırır. Allah-Təala buyurur: **“Bu (tövhid dini islam) tək bir din olaraq sizin dininizdir, Məndən sizin Rəbbinizdir. Məndən (Əzabından) qorxun!”** (əl-Muminun, 52).

Qüsür axtarmaq və başqaları barəsində pis gümanda olmaq. Başqalarının eyblərini axtarıb üzlərinə vurmaq artıq insanlar arasında kin və nifrətin baş qaldırmasına və toplumun parçalanmasına işarədir. Allah-Təala buyurur: **“Ey iman gətirənlər! Çox zənn-gümana qapılmaqdan çəkinin. Şübhə siz ki, zənnin bəzi (heç bir əsası olmayan zənn) günahdır. (Bir-birinizin eybini, sirrini) arayıb axtarmayın, bir-birinizin qeybətini qırmayın!..”** (əl-Hucurat, 12).

Tarixdən də aydın olur ki, müsəlmanlar firqələrə bölündükləri, bir-birilərinə arxa çevirdikləri və şeytanın onlar arasında təfriqə salmağa imkan verdikləri üçün çoxlu bəlalara düşər olub, iştirak etdikləri müharibələrdə məğlubiyyətə məruz qalıblar. Allah-Təala bizə belə əmr edir: **“Allah və Onun Peyğəmbərinə itaət edin. Bir-birinizlə çəkişməyin, yoxsa qorxub zəifləyər və gücdən düşərsiniz!..”** (əl-Ənfal, 46).

Əbu Hüreyrə (r.a) Rəsulullahın (s.ə.s) belə buyurduğunu rəvayət etmişdir: *“Cənnətin qapıları hər bazar ərəsi və cümə axşamı günləri açılır və Allaha şükrik qoşmayan hər bir qulun günahı bağışlanır. Arasında müsəlman qardaşı ilə düşmənçilik olan kəsis istisnadır. Onlara bir-biriləri ilə barışana kimi möhlət verilir”.*

Başqa bir hədisdə isə belə buyurulur: *“Bir-birinizlə həşid aparmayın! Bir-birinizlə nifrət etməyin! Və bir-birinizlə arx çevirməyin! Biriniz digərinizin satışına müdaxilə etməsin! Allahın qardaş qulları olun! Müsəlman müsəlmanın qardaşdır, onu tərki etməsin, acılamasın, tənhiq etməsin! Müsəlmanın qanı, malı və namusu digər müsəlmana haramdır”.*

